

ТРИТЪ ЗВЪЗДИ

ИЛИ

НАКАЗАННО ПРЕСТАПЛЕНИЕ.

РАСКАЗЪ

изъ селскый ни животъ, слѣдъ Русско-
Турската Кръмска война.

(Продължение отъ книжка II.)

ГЛАВА ВТОРА

VII.

ПОСЛѢДНИ МИРНИ ДНИ

Прѣзъ годината 1859 до първата половина на пролѣтъта, мирътъ, спокойствието, безопастността по тая сѣверо-источна страна на нашето поробено тогива отечество, на сѣверъ отъ Балканътъ, бѣха за неизказване. Сами жени, момъ, можеха прѣспокойно да си ходятъ отъ едно село въ друго, безъ да иматъ за другаръ мжжъ да ги пазя, безъ да иматъ ни най-малко страхъ че ще въ пжтя да ги срѣщне и сплаши нѣкой турчинъ. Това бѣ за чудо.

Че и малки момченца, момиченца, които прѣди не смѣяха вѣнъ отъ селото си да излѣзатъ, сега безъ страхъ можеха да ходятъ, не само край село, но и по на далечъ. И тия селски младенки, весели, като хубавата весела пролѣтъ, разпрѣснали се по зеленитъ полета, изъ гжститъ шубраки; кое съ тесличка въ